

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 261/2014
21.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиље М.М.1 из С., чији је пуномоћник М.М.2, адвокат из В., против туженог ДОО К. Индустрија меса В., кога заступа А.Д., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2189/13 од 18.10.2013. године, у седници већа одржаној 21.05.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2189/13 од 18.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1136/12 од 05.04.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи решење туженог бр. 01-1884 о отказу уговора о раду 01-7475 од 20.05.2005. године, те да се тужени обавезе да је врати на рад и уплати доприносе за социјално осигурање за период од 08.05.2012. године до повратка на рад и да јој накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2189/13 од 18.10.2013. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а битна повреда одредаба парничног поступка на коју се у ревизији указује не може бити истицана у ревизијском поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била запослена код туженог на основу закљученог анекса уговора о раду бр. 01-7475 од 03.12.2010. године, распоређена на радно место "технолог у производњи свиња". Побујаним решењем туженог од 07.05.2012. године тужили је престао радни однос са даном 08.05.2012. године, због престанка потребе за њеним радом услед технолошких и економских и организационих промена. Правилником о организацији и систематизацији радних места од 06.04.2012. године и накнадним изменама и допунама није предвиђено радно место „технолога у производњи свиња“. Предлогом програма решавања вишка запослених од 12.04.2012. године тужени је као послодавац у складу са Правилником о организацији и систематизацији радних места утврдио да се услед економских, технолошких и организационих промена јавила потреба за смањењем броја извршилаца, при чему се одређени послови, односно радна места укидају, као што је радно место "технолог у производњи свиња", број 202201, на којем је тужила радила, те није било услова за примену мера из члана 155. тачка 5. Закона о раду. Тужени је предлог програма доставио синдикатима и Националној служби за запошљавање, а 07.05.2012. године донео је Програм решавања вишка запослених. Тужили је пре престанка радног односа исплаћена отпремнина.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су као неоснован одбили тужбени захтев тужиле, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге, које као правилне прихвата и овај суд.

Према одредби члана 179. став 1. тачка 9. Закона о раду, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Побујано решење је, и по оцени Врховног касационог суда, донето у складу са чланом 179. тачка 9. Закона о раду услед постојања оправданих разлога на страни послодавца, јер је новим Правилником о организацији и систематизацији радних места од 06.04.2012. године укинута радно место "технолог у производњи свиња" са бројем радног места 202201 на којем је тужила била запослена. Тужени је у потпуности спровео поступак ради утврђивања вишка запослених у складу са члановима 153. - 160. Закона о раду, односно донео је Правилник о организацији и систематизацији послова, утврдио радна места и број извршилаца за свако радно место, а затим предлог Програма решавања вишка

запослених који је доставио синдикатима и Националној служби за запошљавање као и Програм решавања вишка запослених, а тужили је у складу са одредбом члана 158. истог закона исплатио одговарајућу отпремнину, из којих разлога се неосновано ревизијом тужиље указује на погрешну примену материјалног права.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци решења без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу става 2. истог члана, с обзиром да се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ново тумачење права.

**Председник већа - судија
Снежана Андрејевић,с.р.**